

Cuvânt pastoral la Sărbătoarea Nașterii Domnului

† IRINEU,

PRIN HARUL LUI DUMNEZEU
ARHIEPISCOP AL ALBA IULIEI

*Cinstitului nostru cler, cinului monahal și bine-credincioșilor creștini
din Eparhia noastră, har și pace de la Dumnezeu,
iar de la noi, părintească binecuvântare!*

Iubiți fi duhovnicești,

Recensământul cezarului Octavian Augustus a obligat pe Dreptul Iosif și pe Fecioara Maria să meargă să se înscrie în cetatea Betleem. Acolo, împlinindu-se profeția (cf. Mih. 5, 1), S-a născut Fiul lui Dumnezeu, într-un staul rece, și a fost culcat în iesle. În liniștea deplină a acelei nopți, vocile cerești ale îngerilor Îl laudau pe Pruncul Mântuitor. Primii oameni care L-au întâlnit și I s-au închinat au fost păstorii simpli și curați, iar apoi magii sau înțelepții de la Răsărit, care I-au dăruit aur, tămâie și smirnă (cf. Mt. 2, 11).

Fenomenul ceresc ce i-a determinat pe magi să întreprindă o călătorie lungă și obositoare a fost apariția unei stele „ale cărei raze erau mai puternice decât soarele”, precum afirmă Sfântul Ioan Gură de Aur. Magii erau astrologi ce interpretau mersul vieții oamenilor sau al popoarelor în funcție de mișcarea astrelor pe cer. Steaua mare, care strălucea ziua și noaptea, le-a oferit concluzia că în poporul iudeu S-a născut un Rege, Acesta fiind Hristos, „Împăratul neamurilor” (Apoc. 15, 3).

Dreptmăritori creștini,

Când oamenii merg în călătorii lungi și nu au puncte topografice sau repere apropiate după care să-și stabilească direcția, ei se bazează pe stele pentru orientare. Cu mult timp în urmă, fără busolă sau fără niciun fel de instrument, locuitorii insulelor din Pacificul de Sud călătoreau mii de kilometri de-a lungul oceanului fără

urme, având ca principale surse de orientare stelele, în timpul nopții, și soarele, în timpul zilei. Marinarii națiunilor au făcut același lucru, orientându-se după stele, pe care profetul David le îndeamnă ca, împreună cu soarele și cu luna, să-L laude pe Creatorul suprem (cf. Ps. 148, 3).

Astăzi, submarine nucleare călătoresc sub întinderea acoperită cu gheață a regiunii arctice sau polare, ghidându-se după stelele nevăzute. Aceste submarine sunt echipate cu un mecanism minunat care fotografiază cerul înstelat chiar înainte de a se scufunda sub gheață. Pe urmă, acest instrument reamintește de amplasarea stelelor, în timp ce vasul marin navighează mii de kilometri dedesubt, fără să vadă stelele deloc. Oamenii de pe navele spațiale, de asemenea, pilotează cu ajutorul stelelor, care nu se schimbă niciodată, fiind întotdeauna vrednice de crezare.

Când Iisus S-a coborât printre oameni, Dumnezeu S-a folosit de o stea, pentru a-i conduce pe magi spre locul unde Se afla Pruncul divin. Scriitorul bisericesc Origen consideră că este vorba despre „o stea nouă, deosebită de cele ce apar pe bolta cerească sau în părțile mai joase ale atmosferei”. Aceasta nu s-a făcut din întâmplare, fiindcă Tatăl ceresc L-a trimis atunci în lume pe Fiul Său, „Răsăritul cel de Sus” (Lc. 1, 78), după Care noi ne orientăm viețile noastre. Cu toții, în lumea aceasta, suntem pe un drum lung, numit călătoria vieții. De asemenea, noi dorim ceva sigur care să ne călăuzească, să ne conducă nevătămați spre scopul nostru ultim. Dumnezeu S-a îngrijit să ni-L trimită pe Mesia, „Domnitor din Iuda și Cărmuitor din coapsele lui” (Fac. 49, 10).

În călătoria vieții, cea mai luminoasă Stea care strălucește pe firmament este Iisus Hristos, „Calea, Adevărul și Viața” (In. 14, 6), „Luminătorul cel mai înainte de soare”, cum Îl numește Sfântul Grigorie Palama. El este cu adevărat mai demn de încredere decât stelele. Numai despre El a spus Dumnezeu: „Acesta este Fiul Meu Cel iubit întru Care am binevoit; de Acesta să ascultați!” (Mt. 17, 5). Trebuie să-L ascultăm, fiindcă îndrumarea Sa dumnezeiască și neschimbătoare nu-i învechită sau demodată, ci ne este mereu contemporană, conducându-ne spre destinația noastră. Legea Sa este „fâclie picioarelor noastre și lumină cărărilor noastre” (cf. Ps. 118, 105).

Când un marinar, aflat pe o mare necunoscută, într-o vreme furtunoasă, este azvârlit încoace și încolo, mai multe zile, el se folosește de primul calm în furtună și de prima deschizătură în nori ca să privească la stele, spre a se orienta și a afla direcția adevărată. Când ne-am rătăcit și suntem în încurcătură, și noi putem privi în sus, pentru a-L vedea pe Hristos, Steaua noastră răsărită din Iacob (cf. Num. 24, 17), ca să ne arate calea. Urmându-L pe El, vom atinge ținta consistentă a pelerinajului nostru pământesc: întâlnirea cu Dumnezeul Cel viu. Conștient de aceasta, Sfântul Paisie cel Mare zicea: „Fără puterea și lumina Ta, Hristoase, orice am face, ne paște primejdia de a ne pomeni pe alt drum decât cel care duce spre Tine”.

ÎPS Dr. Irineu Pop

În actualul context de secularizare accelerată și în aceste zile de obscuritate universală, mulți dintre contemporanii noștri gândesc și trăiesc ca și cum Dumnezeu n-ar exista. Ei sunt atrași de miraje ieftine, adoră idoli falși, și unii sunt robi ai păcatelor „împotriva firii” (cf. Rom. 1, 26-27). Toate acestea produc un cortegiu de suferință, boli, sărăcie, lipsuri, violență și războaie, stingând în suflete speranța într-un viitor mai bun. Când nu-I permitem lui Hristos să pătrundă în bezna răutăților veacului, „vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării” (Col. 3, 6). Omenirea, aflată la răscruce, este chemată să se întoarcă la Dumnezeu, printr-un angajament puternic de a urma Legea Sa.

La primul Crăciun din Betleem, Dumnezeul absolut și transcendent a intrat în realitatea noastră umană, ca să ne vorbească într-un limbaj pe care-l putem înțelege. Când ne îndreptăm privirea către El, „Steaua strălucitoare a dimineții” (Apoc. 22, 16), se trezesc în noi o uimire imensă și o înțelegere mai profundă a existenței noastre. Când ne alipim de Domnul, contradicțiile interioare, grijile mărunte și temerile noastre sunt numaidecât eliminate. Prin relația personală cu Mântuitorul nostru, noi putem avea parte de zile senine și prospere, putem avea „pe pământ pace, între oameni bunăvoire” (Lc. 2, 14). Pe acestea vi le doresc tuturor, în anul care vine și întotdeauna. La mulți ani!

Al vostru către Hristos Domnul rugător,

† **IRINEU,**

Arhiepiscop al Alba Iuliei